

אמר אליהו וזכרנו לברכה פעם אחת הייתי מהלך בדרך ומצאתי אדם אחד
היה מלעין לי ומתלוצץ בי אמרתי לי מה אתה משיב ליום הדין אחר שלא
למדת תורה. אמר יש לי להשיב בינה ודעת ולב שלא נתנו לי מן השמים.
אמרתי לו מה מלאכתך. אמר לי צייד עופות ודגים אני. אמרתי לו מי נתן
לך דעת ולב ליקח פשתן ולטוותו ולארנו ולעשות המצודות ולקחת בהן דגים
ועופות ולמוכרם. אמר לי בינה ודעת שנתנו לי מן השמים. אמרתי לו ליקח
את הפשתן לארוג ולטוות ולקחת הדגים והעופות נתנו לך בינה ודעת אבל
לקנות את התורה לא נתנו לך בינה וכתוב כי קרוב אליך הדבר מאד בפיוך
ובלבבך לעשותו. מיד הרדו בלבו והרים קולו בכני. אמרתי לו בני אל ידע
לך שכל באי העולם כיון שכאין ונמשכין מן התורה מוכיחין עליהם שנאמר
(ישעיה י"ט) ובושו עובדי פשתים שריקות ואורנים חורי. ועליו ועל כיוצא בו

עבד דברים ל נצבים המלך קמב

נתיב מצותיך

ועיין היטב עה"מ קהלת ט—ט ראה חיים עם אשה אשר אהבת.

הרב הצדיק ר' אברהם מרדכי בנו של החידושי הרי"מ חלה בצעירותו במחלה
קשה והרופאים אמרו שהוא מסוכן מאד ואין רואים שום תרופה למחלתו ונתייאשו
ממנו. החידושי הרי"מ נגש לבנו החולה ולחש לו באזניו תדע שמצוה על האדם
שירצה לחיות בעולם ויש דעה בין המחברים שזה בכלל המצוה ובחרת בחיים
ואני מקוה שתרצה לחיות ותתרפא ותוליד בן זכר טוב.
לשמע דברים אלו התאמץ ר' אברהם מרדכי וישב על מטתו ואמר רבונו של
עולם תן לי במתנה עוד שנות חיים ותזכני להוליד בן זכר ואקרא את שמו יהודה
ואקיים מה שנאמר הפעם אודה את השם.
השי"ת הקים אותו מחליו ובאותה שנה נולד לו בן הוא האדמו"ר מגור הגאון
הקדוש רבי יהודה אריה לייב בעל המחבר ספרי שפת אמת.

פרק חמשה עשר

תולדת אדם

עוד ספר לי ר' ליב הלוי:

פעם אחת גברה בלב הצדיק הנה, תשוקה גדולה ונפלאה, ללמד
איזה ספר יקר ואשר כעת שלט השכחה בזכרוני לדעת
שם הספר ומעשהו. אך הנה מבדיל בינו לבין הספר, אך גדול
משא סבל שלשה אנשים.

הלך בבית אחת הנה ואחת הנה, והחל לשנות ולשלש למוד
המאמר שזכרנו: אפלו בשמים אתה צריך לעלות אחריה,
ואם מעבר לים היא אתה צריך לעבר אחריה, באהבה ענה
יתרה, אשר אין כח בשפת בשר לספר אותה, ובקולו הנעים
וערב עד מאד — המסגל לעורר חבה יתרה בינו לבין אביו
שבשמים.

עד שהרגיש בקרבו אמץ רוח גבורה, ורץ בכחו הנה בחפזון רב
— כאשר ידאה הנשר — אל הארגון, והגביה אותו לבדו בלי
עזר ומשען, ולקח את הספר. ויהי לגס ולפלא בעין כל רואיו: